

14 Mayıs Eczacılık Günü ve kuruluşumuzun 50.yılı kutlu olsun

Bursa Eczacı Odası
Yönetim Kurulu

14 Mayıs 2006 Bilimsel Eczacılığın 167. yılı, ayrıca T.E.B. ve Bursa Eczacı Odası'nın kuruluşunun 50.yılı. Eczacılık günümüz ve örgütümüzün 50.yılı hepimize kutlu olsun.

Bizler bilimsel eczacılığın 167.yıldönümünü kutladığımız 14 Mayıs gününü eczacılık mesleğinin topluma layıkıyla tanıtılması ve mesleğin sorunlarının çözüm ortakları ile paylaşılması için bir platform olarak görüyoruz. Bu nedenle, 14 Mayıs'ın bir süredir yaptığımız gibi, hem genel ülke sorunlarının hem bu sorunların sağlık alanına, özellikle eczacılığa yansımalarının, hem de eczacılığın özel sorunlarının tartışıldığı ve çözüm önerilerinin sorunun sahiplerince üretilmeye çalışıldığı bir gün olması için çaba gösteriyoruz.

Türkiye'de 18 milyon insan yoksulluk sınırında bulunmaktadır. Açlık sınırındaki nüfus sayımız 8 yılda % 20 civarında artmıştır. Yoksulluğun ekonomik sonuçları olduğu gibi, sağlık açısından da ciddi tehlikeler getir-

mektedir. Beslenme bozuklukları, bağışıklık sisteminin zayıflaması, tansiyon gibi kronik hastalıkların seyrinde artış, bebek ve çocuk ölümlerinin hızlanması gibi sağlıksızlık göstergeleri, yoksullukla birlikte artmaktadır. Stres, depresyon, özsaygı ve güven kaybı gibi psikik sorunlar da yoksulluğun sonuçlarıdır. Sağlıklı bir yaşam için önce yoksulluk ve eşitsizliği ortadan kaldırmak gerekmektedir.

Biz bir sağlık meslek örgütü olarak, savaşların, savaş çıkırtkanlığının ve terörizmin insanlığa karşı işlenmiş suçlar olduğunu, insan sağlığının önünde büyük bir tehdit oluşturduğunu

düşünüyoruz. Savaş, bir yandan sermayenin daha çok merkezileşmesini ve yoğunlaşmasını, yani uluslararası bir hale dönüşmesini sağlarken, öte yandan milliyetçi politikaları öne çıkartmaktadır. En büyük sağlıksızlık ortamı, savaştır. Savaştan hiçbir insanın çıkarı yoktur.

Bizler, tüm toplumu şemsiyesi altında toplayan ve herkese sosyal güvenliği bir hak olarak gören bir sağlık sistemi anlayışının savunucularıyız. Ancak Meclis'te kabul edilen ve 2007'de uygulanmaya başlayacak olan Sosyal Güvenlik ve Genel Sağlık Sigortası Yasası'nın bu anlayışı tam olarak karşılamadığını düşünüyoruz. Öncelikle biz

devletin, toplumun sağlığını korumak için yapacağı harcamaları kaynağının vergi ve primler değil, sadece vergiler olması gerektiğini savunuyoruz. Özellikle kayıt dışı sektörde çalışanların, işsizlerin, tarım işçilerinin ve diğer düşük gelirli yurttaşlarımızın prim ödemede güçlükler yaşayacağını tahmin ediyoruz. Sistemin bu

haliyle uygulamaya konmasının yoksulluğu daha da artıracığından ve sağlığa ulaşımı daha da zorlaştıracığından endişeliyiz.

6197 sayılı Eczaneler ve Eczacılık Hizmetleri Hakkında Kanun, mesleğin güncel gereklerine yanıt vermekten uzaktır. Türk Eczacıları Birliği uzun bir süredir yasanın güncellenmesi için emek vermiş ve sonunda bir noktaya gelmiştir. Mevcut taslağa göre eczaneler nüfusa göre sınırlandırılacak. İkinci eczacılık kavramı getirilecek. Bu durum ciroya göre oluşturulacak. Aynı zamanda 65 yaşın üstünde ilk kez eczane açan meslektaşlarımız ikinci eczacı

çalıştırmaya başlayacaklar. Meslek içi eğitim zorunlu hale gelecek. Eczane teknisyeni diye bir kavram yasaya giriyor ve teknisyenlerin eğitimi de zorunlu hale gelecek. Tasarı yasalastığında mesleğimiz için yeni bir dönem başlamış olacak. Umarız en kısa zamanda yasanın çıktığı haberini kamuoyuyla paylaşma fırsatı buluruz.

Kamu kurumlarının ilaç alımlarında belirlenen sürelerde geri ödeme yapmamaları, eczacıların finans sıkıntısı yaşamasına neden oluyor. Diğer yandan, SSK'nın reçetelerin bir kısmını kontrol ettikten sonra eczacıya iade etmemesi veya reçete kesintisinin nedenini bildirmemesi, önemli bir sıkıntıya neden oluyor. Reçete kontrollerinin elle yapılmasından kaynaklı hatalar ve hatalı reçetelerin iade edilmemesi uygulamasının yarattığı kayıplar nedeniyle geri ödeme ile ilgili de bir standart ihtiyacı duyuyoruz.

Odamız tarafından, kağıt üzerinde tektip hale getiren uygulamanın pratikte de tektip olması için yetkili mercilerle sık sık görüşmeler yapılmakta ve meslektaşlarımızın yaşadığı sıkıntılar dile getirilmektedir. Tedavi Yardımı Tebliği ile reçeteye yazım ve geri ödeme koşullarının birçok formalite getirir şekilde ve ülke gerçekleri dikkate alınmadan yapılması, birçok ilaç için uzman hekim tarafından yazılma zorunluluğu getirilmesi gibi uygulamalar, hastalar açısından da sorunlar yaratmakta ve hastaların ilaç temininde güçlük yaşamasına neden olmaktadır.

Tedavi yardımına ilişkin Tebliğlerin daha sade ve basit olması uygulamanın daha sağlıklı ve doğru yapılmasını sağlayacaktır.

Maliye Bakanlığı ile her yıl yaptığımız ve kamunun eczanelerden ilaç alım koşullarını belirleyen protokol görüşmeleri bu yıl çok zorlu geçti. Eczacılarımız bir yandan ilaç fiyat değişimleri ve reçete kontrollerinin standart olmamasından kaynaklı olarak büyük sıkıntılar yaşıyor. Diğer taraftan da kamunun ilaç tasarrufunun eczacılar üzerinden yapılması gibi bir yanlış yaklaşımının mağduru konumuna getiriliyorlar. İlacın en büyük alıcısı olan kamu, Rekabet Kurulu'nun da aynı yöndeki kararını gerekçe göstererek kamuya yapılan ilaç iskontoların her yıl biraz daha yukarıya çekme uğraşı içinde oluyor. Bu yıl, eczanelerin cirosuna göre kademeli iskonto öngeren bir sözleşme

imzaladık. İskonto oranları, karşılıklı güç ilişkileri içinde belirleniyor. Önümüzdeki yıllarda bu dengeyi kendi lehimize değiştirmek konusundaki çabalarımız sürecektir.

Türkiye'nin eşdeğer ilaç kullanımı yoluyla 2004 yılında sağladığı tasarruf 417 milyon dolardır. Jenerik eşdeğer ilaç kullanımını özendirici tedbirleri arttırmak durumundayız. Eşdeğer ilaç bakımından en önemli gelişme, kamu sigorta kurumlarının geri ödeme sistemini eşdeğer ilaç lehine değiştirmiş olması. Biz buna ek olarak eşdeğer ilacın farmasötik eşdeğer olarak belirlenmesini istiyoruz. Bu da jeneriklerin pazar payını kaçınılmaz olarak arttıracaktır. Aynı biçimde, ilaçların akılcı kullanımı ile ilgili toplumu bilinçlendirici faaliyetler de yürütmek, hem insan sağlığı hem de kamu bütçesinin korunması için çok gerekli bir konudur. Biz, bu alanda da üzerimize düşeni yapıyoruz.

Orijinal ilaç üretimi, her şeyden önce Ar-Ge yatırımı gerektirir. Bunun için de güçlü bir yerli ilaç sanayi olması gerekir. Türkiye ilaç sanayi güçlüdür ancak gücünün bir kısmını fason üretimden almaktadır. Ar-Ge yatırımları özel teşvik kapsamına alınmadığı sürece, orijinal ilaç üretiminin bir cazibesi olmayabilir, zira çok pahalı ve piyasaya sürülmesi için yaklaşık on yıl gerektiren yatırımlardır bunlar. Ar-Ge altyapısının geliştirilmesi ve gerekli insan gücünün eğitimi, diğer önemli konulardandır.

Tüm eczacılarımızın 14 Mayıs Bilimsel Eczacılık Günü'nü kutluyor, eczacılar olarak sağlıklı bir gelecek için sağlıklı bir toplum yaratma konusundaki çabalarımızı sürdürdüğümüzü tüm kamuoyuna duyuruyoruz.

14.05.2006